

Балан Микола Іванович,

здобувач кафедри глобалістики, євроінтеграції та управління національною безпекою,
Національна академія державного управління при Президентові України,
м. Київ

ORCID 0000-0001-7463-7678

УДК 351.75

doi: 10.34213/tp.19.04.25

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ ВЗАЄМОДІЇ СКЛАДНИКІВ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ ПРИ РЕАГУВАННІ НА ЗАГРОЗИ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНІЙ СТАБІЛЬНОСТІ

Обґрунтовано актуальність та значущість наукових досліджень проблем реагування складників сектору безпеки і оборони на загрози суспільно-політичній стабільності в Україні. Здійснено аналіз нормативно-правових актів у сфері державного реагування на кризові події. Розглянуто правовий статус та призначення основних сил сектору безпеки і оборони України, що здійснюють реагування на загрози суспільно-політичній стабільності. Здійснено аналіз теоретичних засад організації міжвідомчої взаємодії. Розроблено структуру механізму взаємодії складників сектору безпеки і оборони, що здійснюють реагування на загрози суспільно-політичній стабільності. Обґрунтовано шляхи вдосконалення організації міжвідомчої взаємодії складників сектору безпеки і оборони.

Ключові слова: державне управління, національна безпека України, загрози суспільно-політичній стабільності, складники сектору безпеки і оборони, механізм організації взаємодії.

Постановка проблеми. Сьогодні розвиток українського суспільства визначає пріоритетні напрями щодо забезпечення безпеки особистості. Сучасна європейська держава забезпечує гарантії та свободи громадян шляхом запровадження соціальних, правових та безпекових стандартів. Забезпечення безпеки особи, суспільства та держави є найвагомим завданням державного управління. Великою перешкодою реалізації наведених завдань є загрози суспільно-політичній стабільності, що наразі постійно виникають у різних країнах світу й зумовляють кризове загострення в розвитку державотворення.

Загрози суспільно-політичній стабільності мають різну природу виникнення. Зумовлюються ці кризові процеси самим людським розвитком, можливостями існування багатовекторних напрямів руху, різними політичними поглядами, тобто гласністю, плюралізмом та іншими обов'язковими атрибутами сучасного демократичного суспільства. Однак зазначеним процесам властива висока ймовірність загострення суспільно-політичної обстановки без належного мінімально необхідного регулюючого втручання. Держава як законний гарант, що має право на "політичне насилля", повинна реалізувати політику щодо забезпечення стабільності у суспільстві. Політика держави реалізується запровадженням механізмів державного реагування, а саме участю різних державних відомств, структур, організацій, тобто складових сектору безпеки і оборони. Неefективна практика врегулювання останніх кризових подій показує, що питання організації взаємодії суб'єктів реалізації державної політики за наведених умов потребують особливої уваги та вивчення.

Таким чином, необхідно зазначити, що реалізація державної політики щодо вдосконалення механізму взаємодії складових сектору безпеки і оборони при реагуванні на загрози суспільно-політичній стабільності є вкрай актуальним напрямом дослідження.

Аналіз наукових досліджень і публікацій. Проблематику державного реагування складових сектору безпеки і оборони на загрози суспільно-

© Балан М. І., 2019

політичній стабільності досліджена у працях О. Батрименка, С. Беляя, В. Богдановича, А. Дацюка, І. Євтушенка, І. Кириченка, Г. Перепелиці, О. Семікова, О. Шмакова та інших вчених. Питання організації взаємодії військових формувань, правоохоронних органів спеціального призначення та органів публічної влади розглянуто у працях таких науковців, як А. Дегтяр, І. Євтушенко, В. Мацюк, В. Микрюков, М. Орлов, О. Труш, А. Халецький та ін., які зробили значний внесок у дослідження проблем державного управління за умов виникнення кризових ситуацій суспільно-політичного походження. Однак додамо, що питання дослідження міжвідомчої взаємодії складових сектору безпеки й оборони при реагуванні на загрози суспільно-політичній стабільності залишилися поза увагою вчених.

Мета статті полягає в дослідженні сутності державного реагування на загрози суспільно-політичній стабільності та вдосконаленні механізму взаємодії складників сектору безпеки й оборони за зазначених умов.

Виклад основного матеріалу. В умовах сучасного сьогодення стан розвитку суспільства визначається як соціально-економічним складником, так і суспільно-політичним. За загальноприйнятим визначенням суспільно-політична ситуація визначається як сукупність чинників і умов, що склалися на певній території та мають істотне значення для стабільності суспільства і його політичної системи. Загрози суспільно-політичній стабільності характеризуються станом оперативної обстановки у сфері забезпечення громадської безпеки та охорони громадського порядку.

Наразі поняття оперативної обстановки цієї сфери вчені та практики визначають як сукупність суспільно-політичних та інших чинників і умов, що мають істотне значення для забезпечення безпеки особі, суспільству та державі, є характерними для даного регіону (країни) у певний період часу і виражаються через систему кількісних і якісних характеристик стану забезпечення громадської безпеки та охорони громадського порядку.

Забезпечення громадської безпеки і охорона громадського порядку реалізується через службово-бойову діяльність складників сектору безпеки і оборони. Службово-бойова діяльність є видом правоохоронної діяльності, що притаманна військовим формуванням та правоохоронним органам спеціального призначення сектору безпеки і оборони держави і реалізується шляхом виконання правоохоронних завдань переважно через службову діяльність правоохоронними методами, а в разі загострення ситуації – також військовими, тобто бойовими методами [1; 2].

Аналізуючи останні наукові дослідження [2–5], можна дійти висновку, що основними складниками сектору безпеки і оборони України, що здійснюють реагування на загрози суспільно-політичній стабільності, є органи та підрозділи Національної поліції України, органи та підрозділи Служби безпеки України, військові частини та з'єднання Національної гвардії України, органи та підрозділи Державної прикордонної служби України, органи та підрозділи Управління державної охорони України.

Наведені військові формування та правоохоронні органи спеціального призначення як головні суб'єкти забезпечення національної безпеки України зобов'язані всіма можливими правовими методами запобігати виникненню загроз суспільно-політичній стабільності. З метою визначення організаційних засад міжвідомчої взаємодії зазначених складників сектору безпеки і оборони далі зупинимося на їхньому правовому статусі та призначенні.

Національна поліція України є центральним органом виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку. Завданнями поліції є надання поліцейських послуг у сферах забезпечення публічної безпеки і порядку, охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави, протидії злочинності та ін. [6].

Національна гвардія України є військовим формуванням з правоохоронними функціями і має призначенням виконання завдань із захисту та охорони життя, прав, свобод і законних інтересів громадян, суспільства і держави від злочинних та інших протиправних посягань, охорони громадського порядку та забезпечення громадської безпеки у взаємодії з правоохоронними органами щодо забезпечення державної безпеки і захисту державного кордону, припинення терористичної діяльності, діяльності незаконних воєнізованих або збройних формувань (груп), терористичних організацій, організованих груп та злочинних організацій [7].

Державна прикордонна служба України є правоохоронним органом спеціального призначення. На неї покладаються завдання із забезпечення недоторканності державного кордону та охорони суверенних прав України в її прилеглий зоні та виключній (морській) економічній зоні [8].

Служба безпеки України є державним правоохоронним органом спеціального призначення, який забезпечує державну безпеку України. На цю службу покладаються компетенції щодо захисту державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, економічного, науково-технічного і оборонного потенціалу України, законних інтересів держави та прав громадян від розвідувально-підривної діяльності іноземних спеціальних служб, посягань з боку окремих організацій, груп та осіб, а також забезпечення охорони державної таємниці [9].

Управління державної охорони України – державний правоохоронний орган спеціального призначення. Завданням Управління є здійснення державної охорони щодо органів державної влади України, забезпечення безпеки посадових осіб за місцем їхнього перебування як на території України, так і за її межами, забезпечення безпеки членів сімей посадових осіб, які мешкають разом із ними або супроводжують їх, запобігання протиправним посяганням на посадових осіб і членів їхніх сімей та об'єкти, щодо яких здійснюється державна охорона, охорони об'єктів, забезпечення безпечної експлуатації транспортних засобів, призначених для посадових осіб [10].

Здійснюючи аналіз розглянутих нормативно-правових актів, можливо дійти висновку, що в кожному з них зазначено питання щодо виконання сумісних завдань в умовах виникнення загроз суспільно-політичній стабільності, а отже, налагодження міжвідомчої взаємодії за вказаних умов. Якщо Національна поліція України, Національна гвардія України та Державна прикордонна служба України входять до складу Міністерства внутрішніх справ і мають досвід виконання сумісних службово-бойових завдань, що підтверджено відповідними нормативно-правовими актами [11; 12], то Служба безпеки України та Управління державної охорони України безпосередньо підпорядковуються Уряду, однак при цьому мають історичні взаємозв'язки в організації виконання спільних завдань. Тому більш детально зупинімося на розгляді теоретичних засад організації міжвідомчої взаємодії.

За загальноприйнятим визначенням серед практиків та наукової спільноти під взаємодією розуміють заздалегідь погоджені дії, що здійснюються

суб'єктами взаємодії задля реалізації завдань взаємодії, з урахуванням діяльності всіх суб'єктів взаємодії. Організація взаємодії відбувається в умовах повної взаємної визначеності стосовно діяльності всіх суб'єктів взаємодії. Головна умова організації взаємодії – відсутність негативного впливу на партнера. При цьому завдання суб'єктів взаємодії можуть абсолютно чи частково збігатися [3].

Як визначає В. Мікрюков, взаємодією є система відносин, що змінюються, між взаємозалежними елементами, сутністю якої є обмінний процес [1]. Учений М. Орлов доводить, що взаємодія – це заздалегідь узгоджені дії, що ведуться кожним із суб'єктів взаємодії з метою виконання свого завдання, з урахуванням дій протилежного суб'єкта взаємодії, з витратою частини власних ресурсів для виконання завдання сторонами, що взаємодіють [2]. Приєднуємося до наведених міркувань і додамо, що обмін інформацією є основою організації взаємодії, а врахування сумісних дій та ресурсів – обов'язковий елемент зазначеного процесу.

Таким чином, під організацією міжвідомчої взаємодії складників сектору безпеки і оборони в умовах виникнення загроз суспільно-політичній стабільності доречно розуміти сукупність взаємопов'язаних заходів з узгодження та синхронізації сумісних дій за метою, завданням, місцем, часом та способами виконання службово-бойових завдань із забезпечення безпеки особи, суспільства та держави.

Виходячи із загальноприйнятих визначень поняття “механізм державного управління” [4], можна надати таке визначення механізму взаємодії складових сектору безпеки і оборони при реагуванні на загрози суспільно-політичній стабільності: це сукупність заходів, засобів, важелів, за допомогою яких органи та підрозділи Національної поліції України, Служби безпеки України, Державної прикордонної служби України, Управління державної охорони України, військові частини та з'єднання Національної гвардії України на вищому, центральному та територіальному рівнях державного управління за допомогою органу організації взаємодії виконують сумісні службово-бойові завдання із забезпечення безпеки особи, суспільства та держави в умовах виникнення загроз суспільно-політичній стабільності.

Отже, можливо отримати структуру механізму взаємодії складників сектору безпеки і оборони, що здійснюють реагування на загрози суспільно-політичній стабільності, наведену на рисунку.

На вищому рівні державного управління загальне управління складників сектору безпеки і оборони України здійснюють Президент України, Верховна Рада України та Кабінет Міністрів України. Органом організації взаємодії складників сектору безпеки і оборони України на цьому рівні державного управління є Рада національної безпеки і оборони України.

Центральний рівень державного управління складниками сектору безпеки і оборони України, що здійснюють реагування на загрози суспільно-політичній стабільності, представлено Центральним органом управління Національної поліції України, Головним управлінням Національної гвардії України, Адміністрацією Державної прикордонної служби України, Центральним управлінням Служби безпеки України та органом управління державною охороною України. Органами організації взаємодії є оперативні штаби (кризові центри) за умов виникнення надзвичайних ситуацій соціального, техногенного та природного характеру та Антитерористичний центр при Службі безпеки України в умовах проведення Антитерористичної операції.

Складники сектору безпеки і оборони	Орган організації взаємодії
<p align="center">Вищий рівень</p> <p align="center">Президент України</p> <p align="center">Верховна Рада України</p> <p align="center">Кабінет Міністрів України</p>	<p align="center">державного управління</p> <p align="center">Рада національної безпеки і оборони України</p>
<p align="center">Центральний рівень</p> <p align="center">Центральний орган управління Національної поліції України</p> <p align="center">Головне управління Національної гвардії України</p> <p align="center">Адміністрація Державної прикордонної служби України</p> <p align="center">Центральне управління Служби безпеки України</p> <p align="center">Орган управління державною охороною України</p>	<p align="center">державного управління</p> <p align="center">Оперативні штаби (кризові центри) за умов виникнення надзвичайних ситуацій соціального, техногенного та природного характеру</p> <p align="center">Антитерористичний центр при Службі безпеки України в умовах проведення антитерористичної операції</p>
<p align="center">Територіальний рівень</p> <p align="center">Міжрегіональні територіальні органи та Головні управління поліції в областях України</p> <p align="center">Оперативно-територіальні об'єднання та частини прямого підпорядкування Національної гвардії України</p> <p align="center">Регіональні управління та частини центрального підпорядкування Державної прикордонної служби України</p> <p align="center">Регіональні органи Служби безпеки України</p> <p align="center">Регіональні підрозділи Управління державної охорони України</p>	<p align="center">державного управління</p> <p align="center">Місцеві державні адміністрації та виконавчі комітети міських, районних та обласних рад за територіями відповідальності</p> <p align="center">Координаційні групи Антитерористичного центру при Службі безпеки України в умовах проведення антитерористичної операції</p>

Рисунок. Структура механізму взаємодії складників сектору безпеки і оборони, що здійснюють реагування на загрози суспільно-політичній стабільності

На територіальному рівні державного управління складниками сектору безпеки і оборони України, що здійснюють реагування на загрози суспільно-політичній стабільності, є міжрегіональні територіальні органи та головні управління поліції в областях України, оперативно-територіальні об'єднання та частини прямого підпорядкування Національної гвардії України, регіональні управління та частини центрального підпорядкування Державної прикордонної служби України, регіональні органи Служби безпеки України та регіональні підрозділи Управління державної охорони України. Координацію організації міжвідомчої взаємодії здійснюють місцеві державні адміністрації (а саме відповідні департаменти, відділи, відділення) та виконавчі комітети міських, районних та обласних рад за територіями відповідальності. В умовах проведення антитерористичної операції функцію взаємодії також здійснюють координаційні групи Антитерористичного центру при Службі безпеки України.

Висновки з цього дослідження і перспективи подальших розвідок у цьому напрямі. На основі викладеного в статті можливо зазначити таке:

1. Велика перешкода розвитку українського суспільства – це загрози суспільно-політичній стабільності, що наразі є постійними й зумовлюють кризове загострення в розвитку державотворення. Неefективна практика врегулювання останніх кризових подій показує, що питання організації взаємодії суб'єктів реалізації державної політики за наведених умов потребують особливої уваги та вивчення. Тому реалізація державної політики щодо вдосконалення механізму взаємодії складників сектору безпеки і оборони є вкрай актуальним напрямом дослідження.

2. Основними складниками сектору безпеки і оборони України, що здійснюють реагування на загрози суспільно-політичній стабільності, є органи та підрозділи Національної поліції України, органи та підрозділи Служби безпеки України, військові частини та з'єднання Національної гвардії України, органи та підрозділи Державної прикордонної служби України, органи та підрозділи Управління державної охорони України.

3. Військові формування та правоохоронні органи спеціального призначення як головні суб'єкти забезпечення національної безпеки України постійно виконують сумісні завдання в умовах виникнення загроз суспільно-політичній стабільності. Під організацією міжвідомчої взаємодії складників сектору безпеки і оборони в умовах виникнення загроз суспільно-політичній стабільності доречно розуміти сукупність взаємопов'язаних заходів з узгодження та синхронізації сумісних дій за метою, завданням, місцем, часом та способами виконання службово-бойових завдань із забезпечення безпеки особи, суспільства та держави.

4. Розроблена структура механізму взаємодії складників сектору безпеки і оборони, що здійснюють реагування на загрози суспільно-політичній стабільності, має на меті структурувати порядок організації взаємодії між складниками сектору безпеки і оборони на вищому, центральному та територіальних рівнях державного управління. Особлива роль в обґрунтованій структурі належить органам організації взаємодії на зазначених рівнях. Напрями подальших наукових розвідок буде спрямовано на вдосконалення форм та способів реагування складників сектору безпеки і оборони на загрози суспільно-політичній стабільності.

Список використаних джерел

1. Микрюков В. Ю. Теория взаимодействия войск. М. : Вузовская книга, 2002. 240 с.
2. Орлов М. М. Державно-управлінська взаємодія регіональних органів виконавчої влади у сфері охорони правопорядку : дис. ... д-ра наук з держ. упр. : 25.00.02. Київ : Акад. муніцип. упр., 2013. 418 с.
3. Бєлай С. В. Державний механізм взаємодії сил охорони правопорядку з місцевою владою під час протидії кризовим явищам. *Науковий вісник Академії муніципального управління*. Серія "Управління". Київ : Акад. муніцип. упр., 2015. Вип. 1. С. 49–57.
4. Бєлай С. В. Державні механізми протидії кризовим явищам соціально-економічного характеру: теорія, методологія, практика : монографія. Харків : Нац. акад. "НГУ", 2015. 349 с.
5. Дегтяр А. О., Халецький А. В., Бєлай С. В. Взаємодія органів державної влади з громадськістю: теорія та практика державного управління : монографія. Донецьк : Донбас ; Ваш імідж, 2012. 438 с.
6. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 21.10.2019).
7. Про Національну гвардію України : Закон України від 13.03.2014 р. № 876-VII. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/876-18> (дата звернення: 21.10.2019).
8. Про Державну прикордонну службу України : Закон України від 03.04.2003 р. № 661-IV. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/661-15> (дата звернення: 21.10.2019).
9. Про Службу безпеки України : Закон України від 25.03.1992 р. № 2229-XII. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2229-12> (дата звернення: 21.10.2019).
10. Про загальну структуру і чисельність Управління державної охорони України : Закон України від 17.11.2005 р. № 3106-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3106-15> (дата звернення: 21.10.2019).
11. Про затвердження Порядку організації взаємодії Національної гвардії України та Національної поліції України під час забезпечення (охорони) публічної (громадської) безпеки і порядку : наказ МВС України від 10.08.2016 р. № 773. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1223-16> (дата звернення 19.10.2019).
12. Про затвердження Порядку організації взаємодії Державної прикордонної служби України та Національної гвардії України під час забезпечення захисту державного кордону України в мирний час : наказ МВС України від 01.10.2018 р. № 802. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1188-18> (дата звернення: 21.10.2019).

References

1. Mikryukov, V.Yu. (2002). *Teoriya vzaimodejstviya vojsk* [Theory of interaction of troops]. Moscow: Vuzovskaya kniga [in Russian].
2. Orlov, M.M. (2013). *Derzhavno-upravlinska vzaiemodiia rehionalnykh orhaniv vykonavchoi vladu u sferi okhorony pravoporiadku* [State-administrative cooperation of regional bodies of executive power in the field of law enforcement]. *Doctor's thesis*. Kiev: Akad. munitsyp. upr. [in Ukrainian].
3. Bielai, S.V. (2015). *Derzhavnyi mekhanizm vzaiemodii syl okhorony pravoporiadku z mistsevoiu vladoiu pid chas protydii kryzovym yavyscham*. *Naukovyi visnyk Akademii munitsypalnoho upravlinnia. Seriya "Upravlinnia"*, 1. Kiev: Akad. munitsyp. upr. [in Ukrainian].
4. Bielai, S.V. (2015). *Derzhavni mekhanizmy protydii kryzovym yavyscham sotsialno-ekonomichnoho kharakteru: teoriia, metodolohiia, praktyka* [State mechanisms of counteraction to crisis phenomena of socio-economic nature: theory, methodology, practice]. Kharkiv: NA NGU [in Ukrainian].
5. Degtjar, A.O., Haleckyj, A.V., Bielai, S.V. (2012). *Vzajemodija organiv derzhavnoi vlady z gromads'kistju: teoriia ta praktyka derzhavnogo upravlinnja* [Interaction of public authorities with the public: theory and practice of public administration]. Donetsk: Donbas, Vash imidzh [in Ukrainian].
6. Pro Natsionalnu poliitsiu: Zakon Ukrainy vid 02.07.2015 r. № 580-VIII. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.
7. Pro Natsionalnu hvardiiu Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 13.03.2014 r. № 876-VII. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/876-18>.
8. Pro Derzhavnu prykordonnu sluzhbu Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 03.04.2003 r. № 661-IV. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/661-15>.

9. Pro Sluzhbu bezpeky Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 25.03.1992 r. № 2229-XII. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2229-12>.

10. Pro zahalnu strukturu i chyselnist Upravlinnia derzhavnoi okhorony Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 17.11.2005 r. № 3106-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3106-15>.

11. Pro zatverdzhennia Poriadku orhanizatsii vzaiemodii Natsionalnoi hvardii Ukrainy ta Natsionalnoi politsii Ukrainy pid chas zabezpechennia (okhorony) publichnoi (hromadskoi) bezpeky i poriadku: nakaz MVS Ukrainy vid 10.08.2016 r. № 773. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1223-16>.

12. Pro zatverdzhennia Poriadku orhanizatsii vzaiemodii Derzhavnoi prykordonnoi sluzhby Ukrainy ta Natsionalnoi hvardii Ukrainy pid chas zabezpechennia zakhystu derzhavnoho kordonu Ukrainy v myrnyi chas: nakaz MVS Ukrainy vid 01.10.2018 r. № 802. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1188-18>.

*Balan M. I., Applicant of Globalistics, European Integration and National Security Department,
NAPA, Kyiv
ORCID 0000-0001-7463-7678*

IMPROVING THE MECHANISM OF INTERACTION BETWEEN THE COMPONENTS OF THE SECURITY AND DEFENSE SECTOR IN RESPONDING TO THREATS TO SOCIO-POLITICAL STABILITY

A major obstacle to the development of Ukrainian society is the threat to socio-political stability, which now constantly occur and causes a crisis in the development of state formation. The inefficient practice of managing recent crisis events shows that the issues of organizing the interaction of public policy entities under these conditions require special attention and study. Therefore, the implementation of state policy on improving the mechanism of interaction between the components of the security and defense sector is an extremely relevant research area.

The purpose of the article is to investigate the nature of the state response to threats to socio-political stability and improve the mechanism of interaction between the components of the security and defense sector under these conditions.

The article establishes that the main components of the security and defense sector of Ukraine that respond to threats to socio-political stability are the bodies and units of the National Police of Ukraine, bodies and units of the Security Service of Ukraine, military units and subunits of the National Guard of Ukraine, bodies and units of the State Border Service of Ukraine, bodies and divisions of the State Security Service of Ukraine.

Military formations and special-purpose law enforcement agencies, as the main subjects of ensuring national security of Ukraine, constantly perform compatible tasks under the conditions of threats to socio-political stability. The organization of interagency interaction of the components of the security and defense sector under the conditions of threats to socio-political stability is usually understood as a set of interrelated measures to coordinate and synchronize joint actions for the purpose, task, place, time and methods of performing military-combat tasks, ensuring military and combat tasks, society and the state.

The structure of the mechanism of interaction between the components of the security and defense sector that responds to threats to socio-political stability is developed in the article. The developed structure aims to structure the order of organization of interaction between the components of the security and defense sector at the highest, central and territorial levels of public administration. Special in the substantiated structure belongs to the bodies of organization of interaction at the specified levels.

The areas of further scientific exploration will focus on improving the forms and methods of responding to the security and defense components of threats to socio-political stability.

Key words: public administration, national security of Ukraine, threats to socio-political stability, components of the security and defense sector, mechanism of organization of interaction.

Надійшла до редколегії 07.11.2019 р.